

Walle = värdarv

1

Bergsfors

Det hade regnat hela kvällen, ett tröstöst hållande, typiskt för hösten, men strax efter midnatt blev det uppehåll. Även om Fredrik var tunnklädd med tanke på årstiden var kylan hans minsta problem.

Hans enda tanke medan han krängde fram på den ödsliga vilagatan var att försöka låta bli att kräkas och bli tillräckligt klar i huvudet för att kunna gå tillbaka till festen. Blossen som han dragit på pipan som vandrat runt i Renates sovrum hade satt igång illamåendet som nu hotade med att gå över i uppkastningar. Hembränt och röka var ingen lyckad kombination. Kortat att blanda. En ny våg av kväljningar kom rullande från magsäcken, denna gång kände han den beska smaken av spy och böjde sig instinktivt fram för att inte söla ner skorran. Åcklad såg han maginnehållet tömmas på marken framför honom. Ur diket ryckte han upp ett knippe av det fuktiga gräset och torkade sig om munnen. Han drog djupt efter andan. Det hade slutat smurra i skallen. En sväng runt kvarteret och han skulle vara i fin förm igen.

När han började gå märkte han att fötterna fått stadigare kontakt med asfalten. Visserligen harade han att spy men det gjorde

nästän alltid verkan. Han mådde faktiskt mycket bättre.

Musiken från festen sjönk till ett avlägset eko. Tonade bort i natten.

"Grabben!"

Först nu la han märke till bilen vid väggkanten. Han stannade.

"Skulle du kunna hjälpa mej? Jag verkar ha kört vilse."

Fredrik blev på sin vakt. Kunde ju vara en pervers typ. Som om mannen anat hans tvekan höjde han rösten: "Storängsvägen tio. Den ska ligga här men jag kan inte hitta rätt nummer."

Storängsvägen. Fredrik kunde inte låta bli att dra på munnen.

Mannen hade verkligen kört vilse. Med minst en halvmil. Fredrik släntrade fram till bilen, en vit Volvo. Föraren stack ut huvudet.

Han hade runda glasögon och svart Nikekaps som dragits ner över pannan.

"Storängsvägen ligger i Nyboda."

"Du menar att det finns två Storängsvägen?"

"Stora Ängsvägen och Storängsvägen."

"Snyggt." Mannen suckade. "Jag har alltså blandat ihop namnen. Jag ska hämta min dotter på en fest. Vi har inte bott i Bergsfors så länge. Nyboda sa du. Är det långt?"

"En halvmil ungefär. Du kör ut på Bergsforsvägen och sen förbi Staroilmacken på höger sida..."

Mannen tackade för hjälpen, frågade sedan: "Bor du här i närheten?"

"Nej, jag bor faktiskt i Nyboda. Fast en bit från Storängsvägen."

"Är du på väg hem? I så fall kan du få åka med mej?"

"Jag ska tillbaka till en fest. Tack i alla fall."

"Du får skjuts hem då, antar jag."

"Nej, jag sover nog över." Om det finns plats, tänkte han. Annars skulle han få ta sig hem för egen maskin. Fem kilometer längs den becksvarta landsvägen. Sista bussen hade redan gått. Han hade inte funderat på hur han skulle ta sig hem, sådana tankar blir lätt oviktiga när man partarar och har kul.

När han tänkte efter verkade mannens erbjudande allt mer lockande. Han var inte den enda på Renates fest som fått för mycket. Festen hade varit ganska avslagen när han smitit iväg för att ta en nypa frisk luft. Sedan hade han ingen större lust att tugga till sig sovplats på en soffå eller vardagsrumsgölv. Åh va fån, tänkte han. Han hade haft sitt roliga och det var långt hem.

"Du kan släppa av mig vid Bråsjövägen. Jag ska visa dej."

Mannen knyckte med huvudet. "Hoppla in du!"

I bilen var det varmt och skönt. Han hade börjat märka av kylan.

"Du är tunt klädd", anmärkte mannen när han svängt ut på Bergsforsvägen.

Fredrik satte sig upp med ett ryck. "Helvete! Min jacka. Jag glömde den på festen."

"Vi kan köra tillbaka och hämta den."

"Åh, skit i det. Jag kan hämta den imorron."

"Är det säkert?"

Fredrik nickade stumt.

Bilen höll en jämn och hög hastighet, de hade kommit ut på landsvägen. Han skulle snart vara hemma. En dofträn hängde från backspejeln. Den gröna färgen hade bleknat och Wunderbaum-loggan var nästan utsuddad. Han kände ingen doft.